

РЕШЕНИЕ

№ 133

гр. Търговище, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20233530101183 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 238 от ГПК по предявен иск с правно основание чл.422,ал.1 вр. чл. 415,ал.1 от ГПК вр. чл. 6 от ЗПФУР вр. чл. 9 от ЗПК.

Ищецът „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК 201196810, със седалище и адрес на управление гр.София,ж.к.Иван Вазов, ул.”Балша” № 17-партер, офис № 1, представлявано от управителя Б. И. Николчев, действащ чрез пълномощник юрк.А. Г. твърди в исковата молба, че между него и ответника Ж. В. И., ЕГН ***** от гр.Търговище е сключен Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 383351/26.04.2022г., по който длъжникът не е изпълнил задълженията си да заплати дължимите суми, а именно- главница в размер на 1000 лв. и договорна лихва в размер на 230,82лв. за периода 26.04.2022 г. до 20.02.2023г., изискуеми на краен падеж-20.07.2023г., при което ищецът се снабдил със заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 343/01.06.2023 год., постановена по ч.гр.д.№ 724/2023г. по описа на РСТ, връчена на длъжника в хипотезата по чл. 47,ал.5 от ГПК, при което ищецът приема, че за него е налице правен интерес от предявяване на настоящите установителни искиове, претендира законната лихва от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК-31.05.2023г. и разноските в заповедното и в настоящото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК, писмен отговор от ответника не е постъпил. В съдебно заседание същият, редовно призован, не се явява и не се представлява, не е направил искане за разглеждането на делото в негово отсъствие.

След преценка на доказателствата по делото и като съобрази направеното искане, съдът приема, че следва да се постанови неприсъствено решение против ответника, поради

следните съображения:

Доколкото ответникът не е депозирал писмен отговор в срока и по реда на чл. 131 от ГПК, не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител, не е поискал и делото да се разгледа в отсъствието му, то съдът приема, че са налице предпоставките по чл. 238, ал.1 от ГПК, при наличието на които ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение.

Видно от съдържанието на разпореждане по чл. 131 от ГПК (л.57) , на ответника е указано, че при неподаване на писмен отговор, неявяване в съдебно заседание и липса на искане делото да се разгледа в отсъствието на негов представител, срещу него може да се постанови неприсъствено решение, поради което съдът приема, че е налице и предпоставката по чл. 239, ал.1, т.1 от ГПК.

Видно от представените по делото писмени доказателства , а именно- Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 383351/26.04.2022г., ведно с приложенията към него и погасителен план, както и предвид обстоятелството, че върху ищеца не пада доказателствената тежест да установява отрицателния факт на неплащане на дължимите суми от ответника, съдът приема, че искът е вероятно основателен, по см. на чл. 239, ал.1, т.2 от ГПК.

Поради изложеното и като счита, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки, а именно-формалните предпоставки по чл. 238, ал.1 от ГПК, както и тези по същество-по чл. 239, ал.1 от ГПК, съдът приема, че на осн. **чл.239, ал.2 вр. ал.1 от ГПК**, следва да се постанови неприсъствено решение против ответника, който следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1000 лв. главница и договорна лихва в размер на 230,82лв. за периода 26.04.2022 г. до 20.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК-28.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане, за които суми съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение № 343/01.06.2023 год., постановена по ч.гр.д.№ 724/2023г. по описа на РСТ, **на осн. чл. 422, ал.1 вр. чл. 415, ал.1 от ГПК вр. чл. 6 от ЗПФУР вр. чл. 9 от ЗПК.**

С оглед изхода от спора, ответникът следва да заплати на ищеца разноските по делото в размер на 75лв. внесена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 50лв., или общо 125лв., както и разноските в заповедното производство в размер на 75лв., **на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК.**

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. **чл.239, ал.2 вр. ал.1 от ГПК**, че Ж. В. И., ЕГН ***** от гр.Търговище, ул***** дължи на „Изи Финанс” ЕООД, ЕИК 201196810, със седалище и адрес на управление гр.София, ж.к.Иван Вазов, ул.”Балша” № 17-партер, офис № 1, представлявано от управителя Б. И. Н., действащ чрез пълномощник юрк.А. Г.

сумата от 1000 лв. главница и договорна лихва в размер на 230,82лв. за периода 26.04.2022 г. до 20.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 от ГПК-28.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане, претендирани по Договор за предоставяне на кредит от разстояние № 383351/26.04.2022г., за които суми съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение № 343/01.06.2023 год., постановена по ч.гр.д.№ 724/2023г. по описа на РСТ, **на осн. чл. 422,ал.1 вр. чл. 415,ал.1 от ГПК вр. чл. 6 от ЗПФУР вр. чл. 9 от ЗПК.**

ОСЪЖДА Ж. В. И., ЕГН ***** от гр.Търговище, ул.***** да заплати на „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК 201196810, със седалище и адрес на управление гр.София,ж.к.Иван Вазов, ул.”Балша” № 17-партер, офис № 1, представлявано от управителя Б. И. Н., разноските в настоящото производство в размер общо на 125лв., както и разноските в заповедното производство в размер на 75лв., **на осн. чл. 78,ал.1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, **на осн. чл. 239,ал.4 от ГПК.**

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____